

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

KVINDELIG FREMSKRIDTSFORENING.

Nr. II.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre
pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer
pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 15. Marts 1891.

IV. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

„Folkets Hjem“ i Sørnæs, Helsingfors.

Højstærede Fru Redaktør!

Da De har udtalt det Ønske i Deres ærede Blad at optage nogle Meddelelser om „Folkets Hjem“, saa har jeg herved den Fornøjelse at give Dem de ønskede Oplysninger; men jeg maa blot forud fremsætte den Bemærkning, at jeg er overbevist om, at et Land, saa langt fremskredet i Kultur og specielt i Folkeoplysning som Danmark, ganske sikkert har en hel Mængde af slige „Hjem“ og dertil langt fuldstændigere end denne lille, ubetydelige Anstalt, som jeg i disse Linjer skal have den Ære at præsentere for Dem, og at jeg saaledes ikke har noget som helst *nyt* at meddele „Hvad vi vil“s Læsekreds.

Helsingfors er indtil videre en ganske lille Hovedstad, men dog tilstrækkelig stor til i Lighed med andre at have faaet sine Forstæder og store Arbejderkvarterer. Sørnæs er en saadan Forstad med 9,000 Indbyggere, udelukkende Arbejdere.

Disse Arbejderes Stilling og Forhold er lig andre Landes Arbejderes, og da navnlig Arbejdernes i de store Byer: jævnlig Arbejdsløshed og deraf følgende økonomiske Bekymringer samt alt det andet, som afledes herfra. Huslejen er høj; flere Familjer bor sammenpakkede i smaa, snevre Stuer; Mødrene er tvungne til om Dagen at gaa ud paa Arbejde og lade deres Smaabørn blive hjemme uden Tilsyn og uden passende nærende Føde m. m., hvilket jo De, Fru Redaktør, saa ofte har paapeget i Deres saa vel redigerede Blad, der altid antager sig de Fortryktes Sag.

Til vor Hovedstad strømmer Arbejdere

fra alle Kanter af Finland, og da vort offentlige Skolevæsen endnu er nyt og Skolerne endnu ikke har opdraget mere end den yngste Generation, saa er disse Arbejdere temmelig ukyndige og usammensatte.

Lige saa lidt som den paa et primitivt Standpunkt staaende Arbejder i Almindelighed har Lyst til eller Tanke for Livets mere forædlende Beskæftigelser som Læsning eller skønne Kunster, lige saa lidt plejer det i Reglen at blive ham tilbudt saa let tilgængeligt, at han uden det ringeste Besvær fra sin Side (hvilket man ikke kan forde af ham) skal kunne søge dem. Han anvender derfor sine ledige Timer og det mulige Overskud, han har fra Daglønnen, til det eneste Stimuleringsmiddel, der ligger ham nærmest, nemlig Værtshuset og Alkoholen.

En Institution, som alvorligt tager Hensyn til Arbejderens Bedste, bør derfor søge at raade Bod for alle disse Misforhold.

Den, som skriver dette, henvendte sig til vor Regering med et Andragende, hvori ovennævnte Synspunkter fremholdtes og belystes, og dette Andragende gik ud paa intet mindre end at faa bevilliget et Statslaan for ved Hjælp af dette at opføre et „Folkets Hjem“ i denne Arbejderforstad.

Det mærkeligste i hele denne Sag synes mig at være *ikke* „Folkets Hjem“, thi et saadant kan jo udtænkes af enhver Medborger, der har levet blandt en Arbejderbefolkning og kender, hvad den trænger til; men den Kendsgerning, at en Regering uden Spor af Garantier bevilliger et Statslaan paa 40,000 Mark (1 Mark = 72 Øre) til et paa Samfundets Rangstige saa lavt staaende Individ som en Kommunelærerinde.

Det gjorde imidlertid vor Regering.

Udstykningsaktieselskabet i Helsingfors anslog en Sum af omkring 4,000 Mark til Indkøb af Grunden, hvorpaa Huset skulde

bygges, og allerede den 16. November indviedes det til sin Bestemmelse.

Det indeholder følgende Lokaler:

1) *En Børnehave*, hvor fattige Mødre om Morgenens Kl. 9 kan aflevere deres Børn fra 3—7 Aars Alderen, der bliver der indtil Kl. 3 og beskæftiges paa mangfoldige Maader efter den Frøbelske Methode for Børnehaver. Kl. 12 faar de en god og kraftig Middagsmad, hvilken de, der har Raad dertil, betaler med 3½ Øre; de fattige faar Maden gratis. Udgifterne ved Børnehaven afholdes af Udsøkningsaktieselskabets Overskud. Elevernes Antal er nu noget over Hundrede.

2) *En Vuggestue*, hvortil fattige Mødre kan bringe deres ganske spæde Børn og lade dem blive der hele Dagen, medens de selv gaar paa Arbejde. For en Betaling af 18 Øre pr. Dag faar de Smaa her den omhyggeligste Pleje og den efter enhver Tarv afpassede Føde.

3) *Et Bibliothek og Læseværelse* for Arbejderne. Her findes de fleste af Landets Blade, illustrerede Tidsskrifter m. m. Bøger udlaanes hver Dag, Onsdag undtagen. Udgifterne ved Læsestuen og Bibliotheket afholdes af Byen, der paa sit Budget har opført en Post af 7,000 Mark til dette Formaal.

4) *En Forsamlingsaal for Arbejderne*. Denne Sal bruges til de mest forskellige Formaal. For Øjeblikket er Salen optaget til Eksempel om Søndagen: fra Kl. 9 til 10½ om Morgenens afholdes der Gudstjeneste; fra Kl. 11—12 gives Undervisning i Tegning; fra 12—4 Undervisning for Arbejderne i Retsskrivning og med Stiløvelser; fra Kl. 5—7 kristelig Forening for unge Kvinder; fra Kl. 7 Møder og Sammenkomster af de forskelligste Slags, nærmest dog Afholdsmøder og Soireer og Sammenkomster arrangerede af Afholdsforeninger.

Om Hverdagene er Salen optaget af